Κόντρα:
στην αδράνεια
τον ατομικισμό
σε λογικές ανάθεσης
στον εθνικισμό

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΜΕ ΑΝΥΠΑΚΟΗ
ΑΓΩΝΕΣ ΡΗΞΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ

ΑΝεξάρτητη Αριστερή ΤΡΟΠΗ

Πρωτοβουλία Κυπρίων Φοιτητών

ΜΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΟΤΙ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕ ΝΙΚΗΣΑΜΕ ΚΑΤΑ ΚΡΑΤΟΣ! ΔΕΝ ΒΓΑΖΕΙ ΟΥΤΕ ΚΙΧ!..
ΖΕΡΒΟΣ

ΠΟΙΟΙ…ΠΩΣ….ΠΟΥ….ΓΙΑΤΙ…

….και ξαφνικά κάποιοι περίεργοι τύποι εμφανίστηκαν στις διαδικασίες των Κυπρίων φοιτητών. Τους λένε λέει «ΑΝΑΤΡΟΠΗ» και είναι ανεξάρτητοι και αριστεροί. Πού στο καλό βρέθηκαν και γιατί προσπαθούν να ταράξουν τα ήρεμα λιμνάζοντα νερά του κυπριακού φοιτητικού κινήματος;

Οι περισσότεροι από μας βρεθήκαμε στους δρόμους και τα αμφιθέατρα της Αθήνας τον Μάιο του 2006 και το χειμώνα του 2007. Μέσα από το μεγάλο φοιτητικό κίνημα, κατά της αναθεώρησης του άρθρου 16 και του νέου νόμου πλαίσιο, δώσαμε για πρώτη φορά κοινούς αγώνες. Ε… και αφού είμαστε όλοι Κύπριοι και αγανακτισμένοι από την αδρανή, κυπριακή, φοιτητική πραγματικότητα, αποφασίσαμε να φτιάξουμε την ΑΝεξάρτητη Αριστερή ΤΡΟΠΗ δηλαδή:

Αριστερή: Με όπλα μας τις συλλογικές διαδικασίες και τα κινήματα, με σεβασμό στον πλουραλισμό και την ιδιαιτερότητα και ενάντια στις λογικές του ατομικισμού, της παθητικότητας, της ανάθεσης και του εφησυχασμού, διεκδικούμε ένα κόσμο κοινωνικής δικαιοσύνης και αλληλεγγύης. Αγωνιζόμαστε για ένα ισχυρό κίνημα ικανό να συγκρουστεί με τις κυρίαρχες πολιτικές.

Ανεξάρτητη: Είμαστε μια συλλογικότητα χωρίς κομματικές δεσμεύσεις, όπως η άνωθεν «γραμμή» και η οικονομική εξάρτηση. Απορρίπτουμε τις ιεραρχίες, τους ειδικούς και κάθε λογής «Βίβλους». Αποφασίζουμε αμεσοδημοκρατικά και με διάλογο, μέσα από ανοιχτές διαδικασίες (σχήμα), στις οποίες μπορεί να συμμετέχει αλλά και να τις συγκαλέσει οποιοσδήποτε. Γιατί το τελευταίο πράγμα που χρειάζεται το πανεπιστήμιο, αλλά και ευρύτερα η κοινωνία μας, είναι η εδραίωση μιας λογικής μεταβίβασης της πολιτικής από τους λίγους φωτισμένους πατέρες στους πολλούς ταπεινούς ακόλουθους.

Πιστεύουμε ότι οι φοιτητές μπορούν και πρέπει να κινητοποιούνται και να παρεμβαίνουν στα διάφορα κοινωνικά-πολιτικά-οικονομικά ζητήματα που προκύπτουν και ένας φοιτητικός σύλλογος όπως είναι η Ε.Φ.Ε.Κ, όταν λειτουργεί με τις δομές και τους όρους που θεωρούμε αποτελεσματικούς, μπορεί να τους δώσει τη δυνατότητα. Επιλέγουμε έτσι ανάμεσα στις δράσεις μας να συμμετέχουμε και στην Ε.Φ.Ε.Κ.

Τροπή: Εκτός από τις συζητήσεις και τη θεωρητική ζύμωσή μας μέσα στο σχήμα, επιδιώκουμε και θα προσπαθήσουμε με τις δράσεις μας να αλλάξουμε τα προβληματικά στοιχεία της Ε.Φ.Ε.Κ.

Σύλλογος Κυπρίων Φοιτητών……

Είναι γνωστός ο τρόπος λειτουργίας του Συλλόγου της ΕΦΕΚ, που εδώ και χρόνια έχει παγιωθεί με ευθύνη όλων των παρατάξεων. Πλέον, τη διαχείρηση των δικαιωμάτων μας, των αγώνων μας, και των διεκδικήσεων μας έχουν ‘αναλάβει’ οι εννιά πεφωτισμένοι του Δ.Σ. (Διοικητικό Συμβούλιο). Το ΔΣ συνεδριάζει μία φορά τη βδομάδα. Διαδικασία ουσιαστικά κλειστή για τον ευρύτερο φοιτητικό κόσμο, αποφασίζοντας και διατάζοντας κατά το δοκούν. Κατά το δοκούν της κάθε παράταξης ή ενίοτε και κατά το δοκούν της τριμερούς ή κατά το δοκούν της σύμπραξης της δεξιάς με τα τσιράκια της. Και πού λογοδοτούν; Ε, απλά τα πράγματα. Οι περισσότεροι έχετε ήδη βιώσει τις ανεπιθύμητες επισκέψεις σε σπίτια, στελεχών που προπαγανδίζουν με κάθε τρόπο τις δικές τους θέσεις,

ενδιαφερόμενοι τις περισσότερες φορές να ‘θάψουν’ τους αντιπάλους τους χωρίς καμία αυτοκριτική. Με αυτό τον τρόπο θεωρούν ότι λογοδοτούν.

Γενική Συνέλευση;;;;

Ομολογουμένως ένα είδος προς εξαφάνιση. Που ακόμα και όταν γίνεται, δε γίνεται με τον κατάλληλο τρόπο, ούτως ώστε να είναι ζωντανή και αποφασιστική. Δεν γίνονται ερωτήσεις στους ομιλητές, δικαίωμα τοποθέτησης έχουν μόνο οι παρατάξεις και ο διάλογος περιορίζεται σε στημένες τοποθετήσεις, χωρίς να προχωράει η συζήτηση. Συνήθως, αυτό που ενδιαφέρει είναι να ψηφιστεί η εφορευτική επιτροπή, αν η ΓΣ γίνεται μια βδομάδα πριν τις εκλογές. Σε άλλη περίπτωση, οι παρατάξεις παραμένουν μέχρι να ψηφιστεί το πρώτο ψήφισμα, να καταγραφεί ποιος έχει τον περισσότερο κόσμο και στη συνέχεια οι περισσότερες αποχωρούν, απαξιώνοντας τα ψηφίσματα που είναι καθοριστικά για τη δράση του

συλλόγου και τα οποία πολλές φορές δεν αναγνωρίζουν. Η στάση τους αυτή είναι αποκαλυπτική του τρόπου με τον οποίο βλέπουν την πλειοψηφία των φοιτητών: το μόνο δικαίωμα που στην πράξη τους αναγνωρίζουν είναι αυτό της ψήφου στις φοιτητικές εκλογές - καμία δυνατότητα διαμόρφωσης και συμμετοχής σε αποφάσεις, που μπορεί να είναι προωθητικές για τις διεκδικήσεις και τους αγώνες.

Τι προτείνουμε;

Όσον αφορά τώρα στη δομή και στη λειτουργία της, υποστηρίζουμε τον περιορισμό του ρόλου του Δ.Σ και τη μεταφορά της διαδικασίας των αποφάσεων στις Γενικές Συνελεύσεις, που σαφώς θα πρέπει να είναι περισσότερες, συχνότερες και με συγκεκριμένο θέμα, ώστε να υπάρχει ο απαραίτητος χρόνος να συζητιέται διεξοδικά. Η δυνατότητα της αμεσοδημοκρατίας υπάρχει και οι αποφάσεις μπορούν να είναι στα χέρια μας. Σκεφτείτε το, αφού μπορούμε να αποφασίζουμε εμείς γιατί να δίνουμε το δικαίωμα σε άλλους;

Βέβαια, εκτός από την μεγαλύτερη συχνότητα των Γ.Σ κρίνουμε απαραίτητο, για να καταστούν λειτουργικές, να αλλάξουμε τον στείρο γραφειοκρατικό χαρακτήρα τους, προϊόν του φόβου των παρατάξεων για πραγματικό άνοιγμα του διαλόγου μέσα σε αυτές. Η Γ.Σ πρέπει να αποτελεί πεδίο ουσιαστικής πολιτικής αντιπαράθεσης που να καταλήγει σε απόφαση και όχι τόπο ανακοίνωσης διακηρυγμάτων και απολογισμού δύναμης των κομμάτων.

Δεν διερωτηθήκατε ποτέ γιατί δεν ισχύουν τα πιο κάτω στις Γ.Σ. της Ε.Φ.Ε.Κ;

- Συγκρότηση ανοικτού προεδρείου, με δικαίωμα συμμετοχής κάθε φοιτητή που το επιθυμεί και εκπροσώπηση της κάθε παράταξης, που θα επικυρώνεται από το σώμα της Συνέλευσης.
- Διεξαγωγή γύρου ερωτήσεων μετά τη λήξη κάθε τοποθέτησης, από όποιον το επιθυμεί.
- Δικαίωμα τοποθέτησης και κατάθεσης ψηφισμάτων και από όποιον φοιτητή το επιθυμεί.
- Τα ψηφίσματα ή πλαίσια να κατατίθενται και να ψηφίζονται αμέσως μετά το τέλος της συζήτησης των αντίστοιχων θεμάτων ώστε να αποτελούν τη φυσική απόληξη της πολιτικής αντιπαράθεσης και όχι να μετατίθενται στο τέλος της Γ.Σ.
- Η ψήφιση της εφορευτικής επιτροπής να διεξάγεται στο τέλος της Γ.Σ.

Το ενδιαφέρον, η συμμετοχή και ο αγώνας δεν περιορίζονται στα φοιτητικά ζητήματα. Είναι μια στάση ζωής που πρέπει να αποκτήσουμε, που πρέπει να καλλιεργήσουμε. Σήμερα είμαστε φοιτητές, αύριο εργαζόμενοι, δεν είμαστε όμως έρμαιο κανενός.

ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ, ΤΙΣ ΔΡΑΣΕΙΣ, ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ - ΟΠΛΑ ΜΑΣ ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΣΠΑΜΕ ΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗΣ

Η σημερινή γενική συνέλευση μας βρίσκει να μιλάμε για το κυπριακό με πολύ διαφορετικούς όρους από ότι οι τελευταίες. Οι ελπίδες για άρση του αδιέξοδου στο κυπριακό, οι οποίες κατά κύριο λόγω οδήγησαν τους Κύπριους ψηφοφόρους στην εκλογή Χριστόφια τον περσινό Φεβρουάριο, είναι ακόμα ζωντανές καθώς οι ηγέτες των δύο κοινοτήτων βρίσκονται από τις 3 Σεπτεμβρίου σε διαδικασία διαπραγματεύσεων. Οι εξελίξεις αυτές

όμως, αν και ευνοϊκές, δεν αποτελούν από μόνες τους προϋπόθεση για επιτυχή λύση του κυπριακού, και δεν θα έπρεπε να αντιμετωπίζονται ξέχωρα από το γενικότερο πολιτικό σκηνικό, τόσο σήμερα όσο και τα χρόνια που προηγήθηκαν.

Κατ' αρχήν οι διαπραγματεύσεις Χριστόφια - Ταλατ αποτελούν συνέχεια μίας σειράς γεγονότων ιστορικής σημασίας, με απαρχή την εξέγερση των Τουρκοκυπρίων το 2002-2003, το άνοιγμα των οδοφραγμάτων το 2003, τις διαδικασίες επίλυσης του κυπριακού με το σχέδιο Ανάν και το δημοψήφισμα, την απομάκρυνση του Παπαδόπουλου από την προεδρεία και τέλος το άνοιγμα της οδού Λήδρας. Η εξέγερση των τ/κ και το άνοιγμα των οδοφραγμάτων τότε και η απομάκρυνση του απορριπτικού Παπαδόπουλου και το άνοιγμα της όδου Λήδρας πρόσφατα, ελπιδοφόρα ανέδειξαν μια βούληση αλλά και ικανότητα των δύο κοινοτήτων για συμβίωση. Χαρακτηριστικά 110 000 άτομα μετακινήθηκαν μέσω της όδου Λήδρας από το ένα κομμάτι του νησιού στο άλλο μέσα στον 1ο μήνα. Ταυτόχρονα όμως οι χειρισμοί διάφορων πολιτικών κομμάτων και μέσων μαζικής ενημέρωσης σχετικά με το δημοψήφισμα, αλλά και η άρνηση των Ε/Κ σε αυτό σε συνδυασμό με την πολιτική που ακολουθήθηκε, δημιούργησαν ορισμένα νέα εμπόδια: την έξαρση του εθνικισμού στην ε/κ πλευρά με την παράλληλη απογοήτευση των Τ/κ αλλά και την έναρξη μίας περιόδου αύξησης του πληθυσμού των εποίκων και εκμετάλλευσης των ε/κ περιουσιών στο βόρειο κομμάτι. Στο σημείο αυτό ας τονιστεί η σημαντικότητα του εθνικισμού ως αποτρεπτικό της λύσης. Αποτέλεσε και αποτελεί ακόμα στοιχείο διαχωρισμού του κυπριακού λαού που φέρνει ακριβώς αντίθετα αποτελέσματα από τη λύση και την ουσιαστική επανένωση. Γι' αυτό και είναι τόσο λυπηρό το γεγονός ότι αποτελεί πραγματικότητα του φοιτητικού συλλόγου της ΕΦΕΚ Αθήνας, που ξεκινά κυρίαρχα από το Δράσις - ΚΕΣ (αλλά και από την Πρωτοπορία) αλλά καταλήγει να χρωματίζει κάθετι που οργανώνει ο σύλλογος.

Είναι πλέον φανερό πως ο χρόνος δρα αρνητικά για την επανένωση. Όσο διατηρείται αυτή η κατάσταση παγιώνονται περαιτέρω τα τετελεσμένα της εισβολής και εδραιώνεται η διχοτόμηση, δυσχεραίνοντας σε συνεχώς μεγαλύτερο βαθμό κάθε επόμενη προσπάθεια επανένωσης. Στα πλαίσια αυτά θεωρούμε ιδιαίτερα σημαντική την κατάληξη των συνομιλιών σε μια συμφωνία επανένωσης του νησιού η οποία θα έχει ως βάση την πολιτική ισότητα των δύο κοινοτήτων. Μια πολιτική ισότητα που θα μπορεί να απαντά στις επιμέρους ανησυχίες της κάθε κοινότητας και να εξασφαλίζει ότι η μια κοινότητα δεν θα μπορεί οικονομικά, στρατιωτικά, ή με όρους πλειοψηφίας να κυριαρχήσει εις βάρος της άλλης, ώστε να μην έχουμε

επανάληψη γεγονότων του παρελθόντος. Σε μια συμφωνία που θα δημιουργεί τις συνθήκες καθημερινής επαφής του απλού κόσμου, που θα παρέχει τη δυνατότητα στις δύο κοινότητες να έρθουν πιο κοντά, ώστε να μπορέσουν να παλέψουν από κοινού για την εμπέδωση της επανένωσης στην πράξη, αλλά και τη βελτίωσή της προς το συμφέρον του λαού της Κύπρου. Γιατί μια συμφωνία που δεν εμπλέκει άμεσα τα επηρεαζόμενα κομμάτια του νησιού θα εξυπηρετεί κυρίαρχα τα συμφέροντα των ΗΠΑ, ΕΕ, Βρετανίας, Ελλάδας και Τουρκίας στην εκμετάλλευση της γεωστρατηγικής θέσης του νησιού.

Δεν αναμένουμε όμως μια συμφωνία ηγετών για να ξεκινήσουμε την προσπάθεια ουσιαστικής επαναπροσέγγισης των λαών. Αντίθετα, με δεδομένα τα στενά χρονικά περιθώρια της λύσης του κυπριακού, σε Κύπρο αλλά και οπουδήποτε είναι δυνατό, θα πρέπει να οργανωθούν κοινές δράσεις με στόχο την επαναθεμελίωση της επαφής και της εμπιστοσύνης μεταξύ των δύο κοινοτήτων. Οι δράσεις αυτές βρίσκονται στην κατεύθυνση της οικοδόμησης ενός ενιαίου κινήματος Ε/κ και Τ/κ, με ουσιαστικό πολιτικό περιεχόμενο, οργανωμένο από μαζικές συλλογικές διαδικασίες, με κοινά και αυτοτελή αιτήματα. Ο κοινός αυτός αγώνας Ε/κ και Τ/κ εκτός από αντικατοχικός είναι ταυτόχρονα και ταξικός, έχοντας αφετηρία την υπεράσπιση των κοινών μας συμφερόντων και αναγκών, για κατοχύρωση ενιαίων δικαιωμάτων στο μισθό, τον χρόνο εργασίας, τις συνδικαλιστικές ελευθερίες, την υγεία, την παιδεία, την κοινωνική ασφάλιση.

Ιδιαίτερο ρόλο στην προσπάθεια αυτή θα πρέπει να αναλάβουμε και εμείς οι φοιτητές. Εμείς ως ΑΝΑΤΡΟΠΗ επιλέγουμε να εμπλέκουμε στις διαδικασίες μας και Τ/Κς συμφοιτητές μας. Πέραν από αυτό όμως κρίνουμε αναγκαία την ουσιαστική υλοποίηση της περσινής απόφασης της γενικής συνέλευσης για σύσταση ανοικτών επιτροπών επαναπροσέγγισης. Μέχρι στιγμής η επιτροπή μαζεύτηκε μια μόνο φορά χωρίς πρακτικό άνοιγμα της δομής αυτής προς τον κόσμο. Εμείς προτείνουμε την τακτική σύγκληση της επιτροπής με εμπλοκή όσο το δυνατό περισσότερου κόσμου σε αυτήν καθώς και την οργάνωση εκδηλώσεων όπως κοινά φεστιβάλ, ημερίδες κλπ σε Κύπρο και Ελλάδα. **Τέτοια γεγονότα έχουν πρακτική σημασία για την πραγματική ενοποίηση του κυπριακού λαού και για τη μάχη ενάντια στον εθνικισμό, μακριά από μητέρες-πατρίδες, για να βρούμε ξανά όσα μας ενώνουν, αφήνοντας πίσω όσα πλαστά μας χωρίζουν. Και αυτό είναι το σημαντικότερο για να μπορέσει να επιβιώσει όποια λύση κι αν βρεθεί.**

Το πρόβλημα μπορεί να επιλυθεί μόνο μέσα από την απομυθοποίηση του «αόρατου εχθρού» που βρίσκεται στην απέναντι πλευρά και τη συνειδητοποίηση της ενότητας συμφερόντων των εργαζομένων των δυο κοινοτήτων και σίγουρα όχι μέσα από εθνικιστικές κορώνες και τις κραυγές των πατριωτών της κάθε πλευράς.

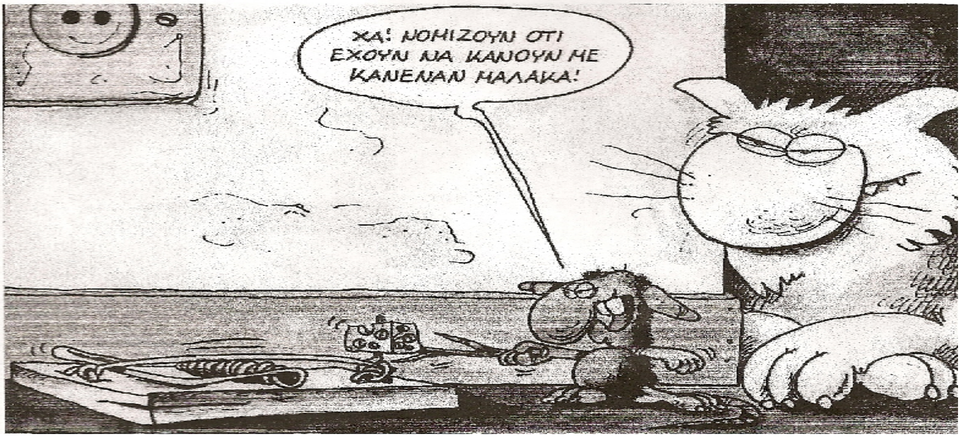

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΡΟΥΛΕΤΑ

Κατά την προηγούμενη διακυβέρνηση Τάσσου Παπαδόπουλου είχαν προωθηθεί κάποιες μεταρρυθμίσεις στην κοινωνική ασφάλιση, οι οποίες έριχναν το βάρος στις πλάτες των εργαζομένων για την «σωτηρία» του Ταμείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Η τωρινή κυβέρνηση Χριστόφια δεν έχει κάνει την παραμικρή προσπάθεια να αλλάξει τις μεταρρυθμίσεις αυτές προς πραγματικό όφελος των εργαζομένων, αλλά αντιθέτως προσπαθεί να πάρει την εκμετάλλευση του Τ.Κ.Α, ένα ακόμη βήμα πιο πέρα. Αναζητεί τρόπους επένδυσης των αποθεματικών του Τ.Κ.Α.

Σύμφωνα με το νέο νομοσχέδιο, που κατέθεσε το Υπ. Εργασίας, διατηρείται το δικαίωμα συνταξιοδότησης στο 63ο έτος υπό την προϋπόθεση ότι ο εργαζόμενος έχει εισφέρει στο ΤΚΑ συγκεκριμένα χρόνια, ενώ η κανονική συνταξιοδότηση γίνεται στο 65ο έτος. Έτσι γίνεται ένα πρώτο βήμα αύξησης του κατώτατου ορίου συνταξιοδότησης στα 65, αφού έχοντας υπόψη την ελαστικοποίηση της εργασίας των νέων εργαζομένων μέσω της ανασφάλιστης εργασίας, που ακούει στο όνομα «μερική απασχόληση», ουσιαστικά δεν θα συμπληρώνονται τα απαραίτητα χρόνια για πρόωρη συνταξιοδότηση στα 63. Οι εισφορές των εργαζομένων στο Τ.Κ.Α αυξάνονται άμεσα κατά 1.3% (και κάθε 5χρόνια μέχρι το 2029 αυξάνονται κάθε φορά αθροιστικά κατά 1.3%), πράγμα που δυσχεραίνει σε ακόμη

μεγαλύτερο βαθμό την τσέπη των εργαζομένων, αφού στην ουσία μειώνεται ο πραγματικός μισθός τους. Τελικά, συζητείται αυτήν την στιγμή στη βουλή το πώς θα επενδύονται τα αποθεματικά του Τ.Κ.Α. (δημιουργία ανεξάρτητου Οργανισμού Επενδύσεων του Τ.Κ.Α.). Αυτό το μέτρο μπορεί να δώσει πολύ μεγάλες δυνατότητες εκμετάλλευσης και αισχροκέρδειας εις βάρος του Τ.Κ.Α. από τον επιχειρηματικό τομέα. Κάτι αντίστοιχο έγινε και στην Ελλάδα, με τις επενδύσεις στο χρηματιστήριο (υπόθεση ομόλογων), όπου δισεκατομμύρια έκαναν φτερά από τα αποθεματικά των Κοινωνικών Ασφαλίσεων και κατέληξαν στα ταμεία μεγαλοεπιχειρηματιών.

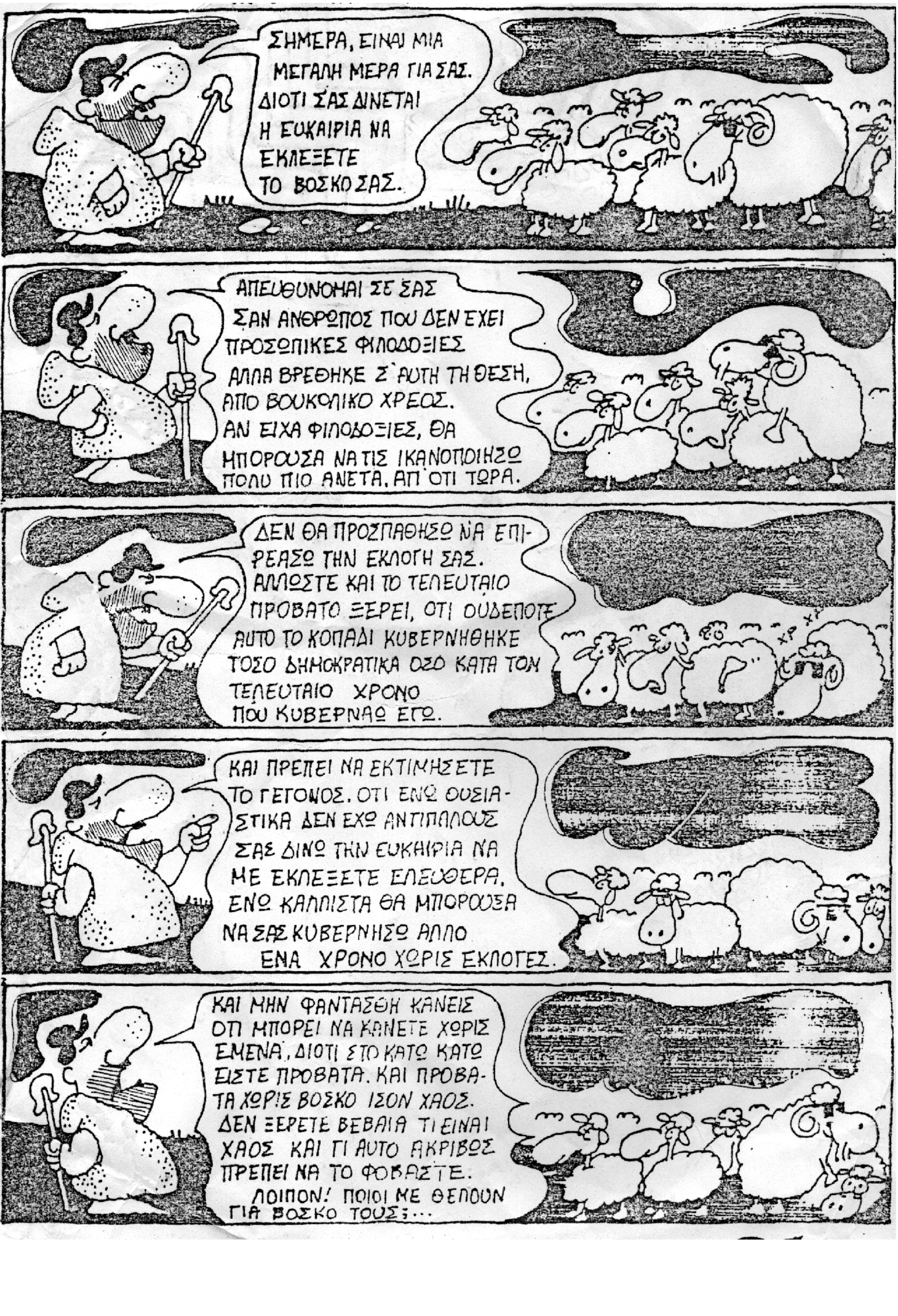
Οι κινήσεις αυτές εντάσσονται στα πλαίσια της στυγνής νεοφιλελεύθερης πολιτικής που εφαρμόζεται τα τελευταία χρόνια, με οδηγό τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θέτοντας στο τραπέζι πλαστά επιχειρήματα, όπως ότι ο πληθυσμός γερνάει και η υπογεννητικότητα αυξάνεται άρα οι νέοι εργαζόμενοι είναι πολύ λιγότεροι και ως εκ τούτου δεν μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες του ταμείου αφού οι συνταξιούχοι έχουν αυξηθεί σε αριθμό, προσπαθούν να αυξήσουν τα κέρδη του κεφαλαίου εις βάρος των εργαζομένων, χτυπώντας τα αποκτημένα με αγώνες ασφαλιστικά δικαιώματα. Τα επιχειρήματα αυτά δεν έχουν υπόσταση, γιατί ο μειωμένος αριθμός συνεισφερόντων στα ταμεία (ασφαλιζόμενοι εργαζόμενοι) θα αυξανόταν σε πολύ μεγάλο βαθμό αν ασφαλίζονταν οι ημιαπασχολούμενοι (κυρίως νέοι και γυναίκες) και οι μετανάστες, και ταυτόχρονα θα εξασφαλιζόταν και σε αυτούς το δικαίωμα της κοινωνικής ασφάλισης. Επιπλέον, η υπογεννητικότητα οφείλεται κυρίως σε κοινωνικούς παράγοντες και επιδεινώνεται με την αντεργατική πολιτική που ακολουθείται από την Ε.Ε.

Μια κατά τα άλλα φιλολαϊκή κυβέρνηση δεν θα έπρεπε να επικεντρώνεται στο πώς θα επενδυθούν - τζογαριστούν τα αποθεματικά του Τ.Κ.Α., αλλά να

αναγνωρίσει και να εμποδίσει την εισφοροδιαφυγή των εργοδοτών, οι οποίοι μαζί με το κράτος θα πρέπει να αναλάβουν το βάρος των εισφορών στο ταμείο. Δε θα έπρεπε να επιβαρύνονται οι εργαζόμενοι, οι οποίοι συνήθως ήδη πληρώνονται πολύ πιο λίγα από την δουλειά που παράγουν, απλά και μόνο για να μεγεθύνεται το κέρδος των αφεντικών. Αντί να στηρίζονται οι τράπεζες (έχει γίνει ακόμη και η πρόταση να επενδυθούν τα λεφτά του Τ.Κ.Α στις τράπεζες από τον ΔΗ.ΣΥ. - ευτυχώς δεν πέρασε), θα έπρεπε να στηρίζεται ο απλός λαός με έργα (δημόσια-δωρεάν υγεία, παιδεία, μεταφορές κ.λ.π), οι εισφορές των εργαζομένων στο Τ.Κ.Α και τα όρια συνταξιοδότησης θα έπρεπε να μειώνονται και οι μισθοί των συντάξεων να αυξάνονται.

Το δικαίωμα στη σύνταξη όπως και άλλα κεκτημένα των εργαζομένων δεν ήταν πάντα δεδομένα αλλά κατοχυρώθηκαν με αγώνες και θυσίες. Έτσι, με αγώνες θα εξασφαλίσουμε ότι κανένα όριο συνταξιοδότησης δε θα αυξηθεί, καμιά αύξηση των εισφορών των εργαζομένων δε θα επιχειρηθεί, κανένας μισθός σύνταξης δε θα μειωθεί, κανένα αποθεματικό του Τ.Κ.Α. δε θα επενδυθεί, κανένας εργαζόμενος δε θα πληρώσει την απληστία των αφεντικών. Στη φάση αυτήν, που διακυβεύονται κρίσιμα κεκτημένα του εργατικού κινήματος, ο διάλογος είναι ουσιαστικά μια διαπραγμάτευση του τι περισσότερο θα χάσουμε. Ο μόνος τρόπος είναι ο δρόμος, οι απεργίες και η ανυπακοή!

ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΙ ΜΑΣ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΜΟΝΑ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΡΟΑΣΠΙΣΟΥΝ ΤΑ ΚΕΚΤΗΜΕΝΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΕΥΡΥΝΟΥΝ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΑΣ

ΣΗΜΕΡΑ, ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΜΕΡΑ ΓΙΑ ΣΑΣ. ΔΙΟΤΙ ΣΑΣ ΔΙΝΕΤΑΙ Η ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΕΚΛΕΞΕΤΕ ΤΟ ΒΟΣΚΟ ΣΑΣ.
ΑΠΕΥΘΥΝΟΜΑΙ ΣΕ ΣΑΣ ΣΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΦΙΛΟΔΟΞΙΕΣ ΑΛΛΑ ΒΡΕΘΗΚΕ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗ ΘΕΣΗ, ΑΠΟ ΒΟΥΚΟΛΙΚΟ ΧΡΕΟΣ. ΑΝ ΕΙΧΑ ΦΙΛΟΔΟΞΙΕΣ, ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑ ΝΑ ΤΙΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΩ ΠΟΛΥ ΠΙΟ ΑΝΕΤΑ, ΑΠ' ΟΤΙ ΤΩΡΑ.
ΔΕΝ ΘΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΩ ΝΑ ΕΠΙ-ΡΕΑΣΩ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΣΑΣ. ΑΛΛΩΣΤΕ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΠΡΟΒΑΤΟ ΞΕΡΕΙ, ΟΤΙ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΟΠΑΔΙ ΚΥΒΕΡΝΗΘΗΚΕ ΤΟΣΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑ ΟΣΟ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΧΡΟΝΟ ΠΟΥ ΚΥΒΕΡΝΑΩ ΕΓΩ.
ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΚΤΙΜΗΣΕΤΕ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ, ΟΤΙ ΕΝΩ ΟΥΣΙΑ-ΣΤΙΚΑ ΔΕΝ ΕΧΩ ΑΝΤΙΠΑΛΟΥΣ ΣΑΣ ΔΙΝΩ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΜΕ ΕΚΛΕΞΕΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΑ, ΕΝΩ ΚΑΛΛΙΣΤΑ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑ ΝΑ ΣΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΩ ΑΛΛΟ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΧΩΡΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ.
ΚΑΙ ΜΗΝ ΦΑΝΤΑΣΘΗ ΚΑΝΕΙΣ ΟΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΧΩΡΙΣ ΕΜΕΝΑ, ΔΙΟΤΙ ΣΤΟ ΚΑΤΩ ΚΑΤΩ ΕΙΣΤΕ ΠΡΟΒΑΤΑ. ΚΑΙ ΠΡΟΒΑ-ΤΑ ΧΩΡΙΣ ΒΟΣΚΟ ΙΣΟΝ ΧΑΟΣ. ΔΕΝ ΞΕΡΕΤΕ ΒΕΒΑΙΑ ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΧΑΟΣ ΚΑΙ ΓΙ ΑΥΤΟ ΑΚΡΙΒΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟ ΦΟΒΑΣΤΕ. ΛΟΙΠΟΝ! ΠΟΙΟΙ ΜΕ ΘΕΛΟΥΝ ΓΙΑ ΒΟΣΚΟ ΤΟΥΣ;...

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Παρά το γεγονός ότι σπουδάζουμε στην Αθήνα, θεωρούμε ότι οι αλλαγές που συζητιούνται για την εκπαίδευση στην Κύπρο, θα έπρεπε να μας προβληματίσουν. Αυτή την περίοδο διεξάγεται η συζήτηση για την αλλαγή των βιβλίων ιστορίας στα σχολεία. Καταρχάς θεωρούμε θετικό το γεγονός αυτό. Τα υφιστάμενα βιβλία ιστορίας, αναπαράγουν την κυρίαρχη ιδεολογία, δηλαδή τον εθνικισμό – πατριωτισμό, τη μισαλλοδοξία και τη θεωρία της υπεροχής των Ελλήνων σε βάρος των Τούρκων. Αυτή η ιδεολογία προωθήθηκε με σκοπό τη διχοτόμηση για να εξυπηρετηθούν τα αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα διαφόρων αστικών τάξεων (εντός και εκτός Κύπρου). Γι' αυτό κι εμείς πρέπει να πιέσουμε ούτως ώστε τα νέα βιβλία να παρουσιάζουν την ειρηνική ιστορική συμβίωση και τους κοινούς εργατικούς αγώνες Ε/Κ και Τ/Κ μακριά από τη στρεβλή παρουσίαση των γεγονότων και τον εθνικισμό. Να προωθούν την επαναπροσέγγιση και τη συνύπαρξη ολόκληρου του κυπριακού λαού. Να αποκτήσει νόημα ο στόχος της φετινής σχολικής χρονιάς, ως έτους επαναπροσέγγισης. Εδώ και τρία χρόνια, στα τουρκοκυπριακά σχολεία έχουν αλλάξει τα βιβλία, έχουν απαλλαγεί από εθνικιστικά – διχαστικά στοιχεία και προάγουν την επανένωση. Καταγγέλλουμε την έξαρση του εθνικισμού που με σκοπό να μη γίνει κανένα βήμα για την επανένωση, καταδικάζει την αλλαγή των βιβλίων με το επιχείρημα ότι κάποιοι προσπαθούν να αλλάξουν την ιστορία. Μαθητές, εκπαιδευτικοί και μαθητές, από τα κάτω, να έχουμε εμείς τον πρώτο λόγο στην αλλαγή αυτή.

Αν και τη συζήτηση μονοπωλεί η αλλαγή στα σχολικά βιβλία της ιστορίας, εξίσου σημαντικά είναι και μία σειρά από άλλα ζητήματα. Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια λειτουργούν εδώ και χρόνια, μετά την ψήφιση του νόμου που προβλέπει τη δυνατότητα ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων και τη μετεξέλιξη των διαφόρων κολεγίων-μαγαζιών σε ιδιωτικά πανεπιστήμια. Παρόλο που αυτό μπορεί να ακούγεται ακίνδυνο και ίσως θετικό, εντούτοις δημιουργεί νέες συνθήκες στην εκπαίδευση. Αντί το κράτος να ενισχύσει τα δημόσια και το δικαίωμα του καθένα να σπουδάζει σε αυτά, επιτρέπει να λειτουργήσουν ιδιωτικά. Με αυτό τον τρόπο τα ιδιωτικά θα πιέσουν και το δημόσιο πανεπιστήμιο να λειτουργήσει όπως κι αυτά, δηλαδή με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, χωρίς φοιτητικές παροχές (πχ σίτιση, στέγαση), χωρίς τους φοιτητές να μπορούν να αγωνίζονται και να διεκδικούν.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση πάει αυτό το θέμα ένα βήμα παρακάτω, αφού προβλέπει τη θεσμοθέτηση ενιαίου νομικού πλαισίου λειτουργίας για τα δημόσια και τα ιδιωτικά! (τα ιδιωτικά ήδη αξιολογούνται). Ήδη ο νέος υπουργός παιδείας έχει προχωρήσει από τον Απρίλη στην σύσταση επιτροπής ειδικών για την υλοποίηση του στόχου αυτού. Επίσης, θα ιδρυθεί «Φορέας Διασφάλισης και Πιστοποίησης Ποιότητας» που θα προσαρμόζει τον προϋπολογισμό για τα δημόσια ανάλογα με δείκτες απόδοσης και όχι με βάση τις ανάγκες! **Ταυτόχρονα, σύμφωνα με την έκθεση του υπουργείου, προβλέπεται ότι μέχρι το 2010 οι φοιτητές στα δημόσια θα ανέρχονται στις 4000 ενώ στα ιδιωτικά στις 14000**! Τα ιδιωτικά παρέχουν τη γνώση σε κομμάτια, με μεγάλη εξειδίκευση. Έτσι οι απόφοιτοι δικαιούνται να δουλέψουν μόνο σε συγκεκριμένες θέσεις εργασίας και όχι στον ευρύτερο τομέα του αντικειμένου τους. Ήδη στο Πανεπιστήμιο Κύπρου δεν παρέχονται δωρεάν βιβλία, δεν υπάρχει άσυλο, ισχύουν διαγραφές φοιτητών, αξιολόγηση και αλυσίδες μαθημάτων.

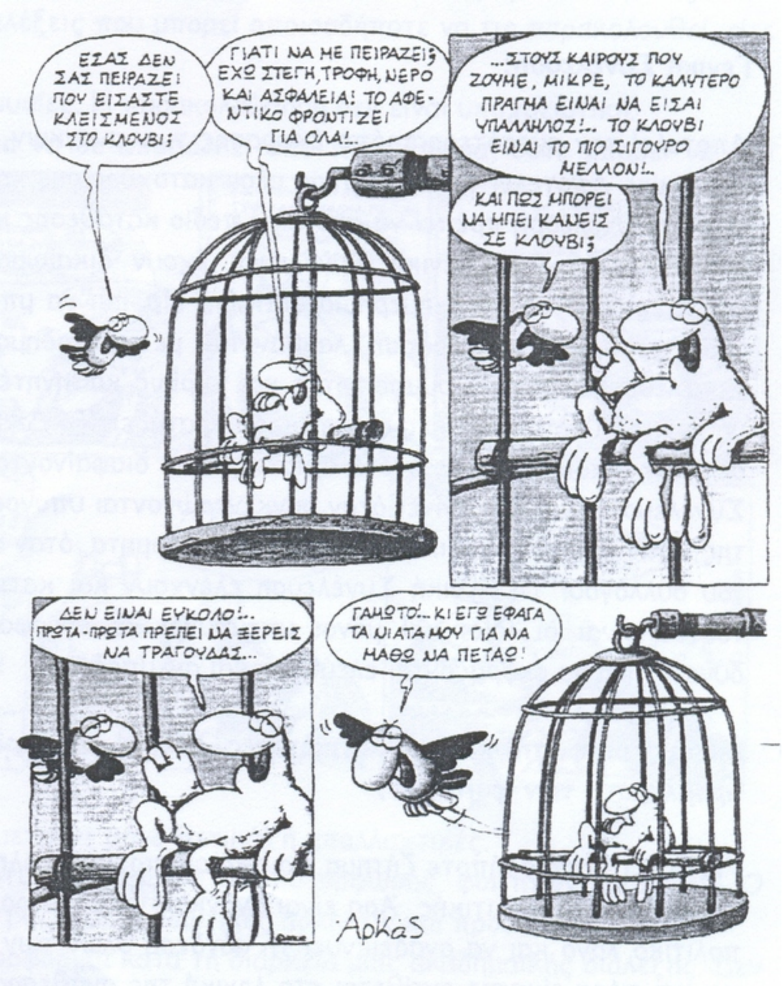
Στην Κύπρο υπάρχουν απόφοιτοι από το πανεπιστήμιο Κύπρου, το ΑΞΙΚ, το ΑΤΙ, τα κολέγια, τα ελληνικά ΤΕΙ και ΑΕΙ και ξένα πανεπιστήμια που έχουν σπουδάσει στο ίδιο αντικείμενο και ανταγωνίζονται για την ίδια θέση εργασίας. Αυτός ο ανταγωνισμός όμως ωφελεί μόνο τους εργοδότες και πιέζει τα εργασιακά μας δικαιώματα προς τα κάτω (χαμηλοί μισθοί, ελαστικά ωράρια κλπ). Επίσης δε θα έχουμε ενιαία συλλογικά δικαιώματα για να παλεύουμε όλοι μαζί για καλύτερες συνθήκες δουλειάς και ο καθένας μας θα διαπραγματεύεται ατομικά με τον εργοδότη του το πώς θα δουλεύει. Τα πρώτα παρατράγουδα των ιδιωτικών, ήταν η αύξηση των διδάκτρων, κάτι αναμενόμενο, αφού οι κολεγιάρχες εκμεταλλεύτηκαν το ότι οι επιχειρήσεις τους έγιναν πανεπιστήμια. Μπορεί σήμερα οι παρατάξεις να φωνάζουν για την αύξηση των διδάκτρων, παρόλ' αυτά είναι αφελές να μην καταλαβαίνουν ότι αυτό ήταν αποτέλεσμα του νόμου για τα ιδιωτικά, τον οποίο στην πλειοψηφία τους στήριξαν (κερδοσκοπικά ή μη, μικρή η διαφορά).

Ένα ακόμα χτύπημα στο δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης είναι και οι σκέψεις για δυνατότητα εισόδου στο πανεπιστήμιο με τα GCE. Όταν ένας μαθητής βλέπει ότι υπάρχουν 2 τρόποι εισαγωγής στο πανεπιστήμιο εξαναγκάζεται να προσπαθεί να μπει και με τους δύο. Έτσι θα πληρώνει διπλά και τριπλά, έτσι θα κερδοσκοπούν διάφοροι εις βάρος του. Είναι ένα μέτρο που ενισχύει την παραπαιδεία, και προχωράει ένα βήμα πιο πέρα την προσπάθεια ενιαίας λειτουργίας δημοσίων και ιδιωτικών πανεπιστημίων. Κατά την άποψή μας είναι απαράδεκτη η στάση του Υπουργείου στο συγκεκριμένο ζήτημα, αφού αδρανεί απέναντι στις

αυθαίρετες αποφάσεις του Πρύτανη του Πανεπιστημίου. Αντιθέτως, εμεις συμφωνούμε με την ΟΕΛΜΕΚ που αντιδρά με απεργίες και κινητοποιήσεις.

Τα προβλήματα αυτά δεν υπάρχουν μόνο στην Κύπρο. Στην Ελλάδα, εδώ και τρία χρόνια, η κυβέρνηση προσπαθεί να επιβάλει ανάλογες ρυθμίσεις στην εκπαίδευση. Αν και οι περισσότεροι από μας δε θα ζήσουμε ούτε θα δουλέψουμε στην Ελλάδα, οι αλλαγές αυτές μας αφορούν άμεσα. Ο νέος νόμος πλαίσιο προβλέπει διαγραφές φοιτητών, κατάργηση του ασύλου, κατάργηση των δωρεάν συγγραμμάτων, 4ετή επιχειρησιακά προγράμματα, εισαγωγή manager και ιδιωτικοοικονομικών κριτηρίων, καταστολή κάθε προσπάθειας κινητοποιήσεων. Επιπλέον επιχειρήθηκε η αναθεώρηση του άρθρου 16 του συντάγματος στην προσπάθεια ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων. Το φοιτητικό κίνημα, κατάφερε να μπλοκάρει τα ιδιωτικά, η κυβέρνηση όμως προχωρά στην αναγνώριση των ιδιωτικών κολεγίων, μέσω της οδηγίας 36/05 της ΕΕ. Αποτελεί ουσιαστικά προσπάθεια εξίσωσης των πτυχίων των δημοσίων πανεπιστημίων με τα ιδιωτικά προς τα κάτω, εντείνοντας τον ανταγωνισμό μεταξύ των εργαζομένων διαφόρων ταχυτήτων, διασπώντας τα εργασιακά και συλλογικά μας δικαιώματα. Γι' αυτό σας καλούμε να συμμετέχετε στις διαδικασίες και στις αγωνιστικές δράσεις των φοιτητικών σας συλλόγων, στις Γενικές Συνελεύσεις και στις διαδηλώσεις.

Η μόνη απάντηση βρίσκεται στους δρόμους του αγώνα. Ο αγώνας για την απόκρουση των παραπάνω ρυθμίσεων και για τη διεύρυνση των δικαιωμάτων μας περνάει μέσα από τις Γενικές Συνελεύσεις του συλλόγου μας, όπου οι φοιτητές και όχι οι παράγοντες του Δ.Σ. θα παίρνουν την κατάσταση στα χέρια τους και θα αποφασίζουν από τα κάτω.

http://anatropipkf.wordpress.com

anatropi.pkf@gmail.com

Δεκέμβρης 2008